

Σχόλια. Εμοὶ δὲ γ' αἰεῖς.] ὅτι λέγεται καὶ γ' ἡ σκυρράς λευκή τις ὡς γύψος καὶ Ἀθινῶ σκυρράς. ὅτι λευκὴ γέεται, πρὸς πλὴν ὁμωνυμίαν οὐδ', ἀλλ' ὡς. ἐμοὶ δὲ γ' αἰεῖς ἔστιν, οὐκ ἐτι ἔχω, οὐδ' ἐκπαλάμην ἢ ὑδρίαν ἐκ τῆς λατύπης, ἀλλὰ πᾶσα ἀνάλωται. εἰώθασι δὲ τὰ ῥήματα τῶν ὑδρίων τῆ λατύπῃ διασπλάττειν. ὑδρία ἢ τὸ ἀγχεῖν ἰωβραφούμειον. ὑδρία ἢ τὸ ὑδρεύεσθαι δὲ διφθόγγου.

CHRIST. Τὴν ὑδρίαν πλάμην] Ludit in voce σκυρρά, nam terra alba Cimolia puta vel gypsus dicitur σκυρρά, vnde Minerua σκυρράς quia ex alba illa terra fingebatur, & festum in illius honorem dictum σκυρρόφεια vbi ramos cum gypso ferebā, dederuntque Maio mensi illud nomen quia tempus illud excitandis ædificiis sit opportunum. Sūt qui σκυρρούς vocent πλὴν λατύπῳ lapidum præcipuέque marmoris ramēta & stricturas, à qua duritie morbus ille hepaticus dictus scirrhus, & Greci quæ tenacius inhaerent & in duritiem incrustatur dicūt ἐρεσκυρρόφειαν. Est autem Hydria vas aquale (vrceum vocant) vnde prouerbium ἐπιθύρας ὑδρίαν ab Aristotele laudatum, cuius vsus variè exponunt, sed arbitror ibi positam vt promptius à feruis & ministris caperetur, Nam lixa ὑδριαφόροι, Imò etiam Athenis μέτοικοι sic dicti qui etiā in pompis ἐπιτ' σκαφηφόροι vt diximus ad Lysistratam. Hoc loco non dubitem affirmare philocleonem per Hydriam intelligere cadum in què fortes mittebantur à iudiciis.

Σχόλια. Οὐ γ' ἀν ποτε τρέφειν διώγατ' ἀν.] ἀντιπρὸς οἴκῳ, οὐ διώγαται τρέφειν τοὺς δύο κύνες, εἴρηται ἢ, ὡς πλὴν παροιμίαν, μία λόχη δὲ δύο εἰθαίλους οὐ τρέφει. ἀλλ' ὡς παροιμία. οὐ τρέφει μία λόχη δὲ δύο εἰθαίλους. ἔστι ἢ ὄρνιθον, ὑπὸ μὲν τινῶν καλέμενον εἰθαῖος, ὑπὸ ἢ ἑτέρων εἰθαῖλος. ὑπὸ τῶν πλεονόντων εἰθαῖκος.

CHRIST. Μία λόχη κλέπτα δύο] Saltum qui λόχη est dixit pro domo, adludens ad vetus Prouerbium μία λόχη οὐ τρέφει δύο εἰθαίλους. Nā Erithacus avis est μονήρης & μονόστροφος quæ saltus & deserta colit, dicta à colore rubro propter pectus & collum (malè confunditur à quibusdā cum Phænicio auctoritate Plinij & Aristotelis non intellectu) Alcianus hoc prouerbio insertam quādam sic clausit, Vna arbor geminos non alit Erithacos, vbi duplex est peccatum, vnum λέξιως al-

Θε. Αὐτὸς καθελοῦ. Τίς μάρτυρας γ' εἰσαλά,
 Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι. ξύβλιον
 Δοίδυκα. τυρένησιν. ἐχαράν. χύτραν.
 Καὶ τὰ ἄλλα τὰ σιδῆρα τὰ ποροσκευαμμένα.
 Ἀλλ' ἐπὶ σὺ γ' οὐρεῖς, καὶ καθίζεις οὐδέπω.
 Τοῦτον δὲ γ' οἶμ' ἐγὼ χεσεῖδ' ἤμμερον.
 Βδε. Οὐκ αἰ σὺ παύσθ' χαλεπὸς ἂν καὶ δύσπνο-

Σχόλια. Τοὺς μάρτυρας γάρ.] ὅσα ἐν τῷ μαγειρείῳ τυγχάνει ἐργαλεῖα, τοῦ γελίου χάειν ἄξιον φησὶ ταῦτα εἰς μαρτυρίαν αὐτῆ. καὶ ὅτι ἐν τῷ μαγειρείῳ ἡρπάζη ὁ τυρός.

CHRIST. Τρύβλιον, δοίδυκα] Lepidè & festiue testes laudat, indidem sumptos vbi crimen admissum, singula nempe vasa cocula & instru-

terum προσωδίας, Nā λόχη non est arbor, saltus & sylua potius, Erithacus autem non potest primam producere. Dicitur etiam hæc avis εἰθαῖος & εἰθαῖλος credo quasi ἐρυθρός nisi à longo & sedentario & solitario situ.

Σχόλια. Οὐ κεκλήρομαι.] οὐκ ἐτι κραυγᾶσω. δὲ γ' τῆς βοῆς οἱ κύνες φρουροῦσιν.

B I S E T V S. Τοῦ, ἰού.] κῶλον μονόμετρον ἀκατάληκτον, μεθ' ὃ σίχοι τρίμετροι ἀκατάληκτοι, ὅς καὶ οἱ λοιποί.

CHRIST. Κεκλήρομαι] Hinc Latinum Clāgere, quod est altè & acutè sonare, quod propriū aiunt esse aquilarum, sed magis canis, propterea aquila apud Æschylum canis dicitur. Quin grues rectè dicuntur clāgere, neque solū aues sed etiam tubæ. Cæterum custodia canum fit cum clangore vel latratu.

Σχόλια. Κλέπτον τὸ χῆμα.] ἀντὶ τοῦ κλεπτικόν. ἐπαίξε δὲ, ἢ ἐν κωμῳδίᾳ εἴρηται τ' ἀνδρὸς καὶ οὐ κύνος.

CHRIST. Κλέπτον τὸ χῆμα τ' ἀνδρὸς] Atticismus pro κλεπτικὸς ἀνὴρ (næ rursus virum ait pro cane, vel quia Philocleon viros sic soleat in iudiciis prædamnare, vel Comicus intelligi vult hominem pro cane, puta Lachetem νοσοφιστὴν ναυτικῆς σtipendij) sic in Nebulis τὸ χῆμα τῶν νυκτῶν ὄρν. Sic sæpe alij scriptores Attici, quos huc aduocare ambitiosus sit labor.

Σχόλια. Ὁ λευτερόν.] ὑπέρεται γ' τοῦ δικαστείου ἀπὸ ἀλευτερόν. ὡς ἐν τῷ ἀνα ἐδήλωσεν. σπιμύει δὲ ὀπνεύει. οὐρήσῃ δὲ θέλων, ἀμύσει αἰτέ.

CHRIST. Ὁ λευτερόν] Aristophanes valde χαιρετίζεται qui iudicem facit volucris iudicium explorantem. Facit autem suspicionem Scholiastes, Gallinaceos imponi solitos locis vbi iura dicuntur quod non memini vsquam me legisse. Si factum est, admonitio fuit vigilantia, vt iamdudum debuit esse in templis Christianorum quorum turres ærisonæ superimpositum habent Gallum (scilicet ne quid desit ex Christi Oeconomia) cuius cantus non potest excitare veterinosos Episcopos aut pastores. Est autem ἐπιμύειν annuere vt facere videntur qui conueniunt.

TH. Tibi ipse sodes sume dum testes calo,
 Qui mox Labeti testimonium ferant,
 Pulum atque cultrum, & cratem, & ollam & trulleum,
 Et reliqua vasa cocula, & igni obnoxia.
 Sed heus tu adhucne meijs & nondum sedes?
 Hodie cacabit iste ni fallor quidem.
 B D E. Potin' ut molestus atque durus desinas

menta culinaria. Quod autem ait χεσεῖδαι ὀρπισitum est τῷ οὔρειν quod dixit, vtrunque canis proprium, sed præcipuè reis, mortis metu palentibus, Dictum autem pro κατὰδικαδύωα.

Σχόλια. Οἶμ' ἐγὼ χεσεῖδ' ἔσθ'.] πρὸς τὸ εἶρησαι ἐπὶ ἡνεγχε τὸ χεσεῖδαι ποιήσω τὸν Λάβητα. ὡς φιλέσθης δὲ ἀπειλεῖ κατὰδικαί αὐτόν.